

«IN MEMORIAM»
PERE FARNÉS (1925-2017),
PASSIÓ PER LA LITÚRGIA

per JAUME GONZÁLEZ PADRÓS

Escriure breument sobre una figura tan rica com la del professor Farnés resulta impossible. Potser el que cal, en primer lloc, és justificar el títol. Em sembla que defineix molt bé allò que ha estat la dedicació principal de la seva vida com a prevere. Per a ell, el coneixement de la sagrada litúrgia i el seu foment han estat una gran passió, en la doble accepció del terme. Per un cantó, ha estat una inclinació viva, fins i tot vehement, de l'ànim envers l'oració de l'Església, la seva història i la vivència celebrativa en el marc de l'acció pastoral. I, per l'altre, també ha representat una font de patiment arran de tantes incomprensions per part d'aquells que no tenien, de la sagrada litúrgia, un coneixement tan pregon com ell.

La seva formació en el Seminari Conciliar de Barcelona, la Facultat de Teologia de la Pontifícia Universitat de Sant Tomàs d'Aquino (Angelicum) de Roma i a l'Institut Catòlic de París fou realment seriosa i abastà amplis sectors de la disciplina litúrgica. El 1989 presentà a l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona la seva tesi doctoral, titulada *El Ordinarium de Barcelona de 1501*.

Exercí la docència en molts centres a més dels barcelonins (Salamanca, Tarragona, Madrid) i en no pocs seminaris espanyols i de l'estranger, des d'on era reclamat a causa de la seva fama de liturgista competent. L'any 1990 fou designat director de l'Institut de Teologia Espiritual de Barcelona, càrrec que exercí fins al 2005.

Aquesta dedicació intel·lectual anà sempre acompanyada d'un exercici pastoral del ministeri presbiteral. En els inicis, com a vicari de

les parròquies de Sant Just Desvern, primer, i de la Puríssima Concepció de Barcelona, després. Més endavant, fou rector del poble tarragoní de Montferri, aleshores encara de la diòcesi de Barcelona. El 1977 se li confià la capellania de la comunitat de monges del monestir de Santa Maria de Pedralbes i, finalment, fou nomenat canonge de la catedral barcelonina. En tots aquests llocs intentà viure sincerament el que havia après, i el seu *ars celebrandi* era una font d'aprenentatge espiritual de la litúrgia per a tots els qui celebraven els sants misteris presidits per ell.

Tot amb tot, la memòria més estesa de la seva persona sempre serà la de professor de litúrgia. Qui escriu aquests mots el recorda molt bé de l'època dels estudis eclesiàstics. Les seves classes vessaven inspiració i eren un moment creatiu durant el qual el mestre compartia les seves recerques i intuïcions. Tot el seu saber es complementava malament amb una exposició sistemàtica dels continguts, perquè els seus coneixements es desbordaven espontàniament. Després d'escoltar-lo, hom quedava convençut que la litúrgia era quelcom pregon, viu i vivificant.

No cal repetir la gran influència de mossèn Farnés en diversos camps de la litúrgia de l'Església, més enllà de la seva docència i publicacions: des de cofundador del Centre de Pastoral Litúrgica (CPL) de Barcelona i implicat en diverses publicacions de l'esmentada institució (destaquem la revista *Oración de las Horas*), passant per una col·laboració eficient i abundant amb la Congregació Romana per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, fins a la seva tasca com a assessor en diversos sectors eclesials: conferències episcopals, monestirs, ordes religiosos, instituts de vida consagrada, Camí Neocatecumenal, etc.

En aquesta hora darrera, però, la meua memòria es queda amb la darrera visita que li vaig fer a casa seva, amb un prevere amic comú. Tots tres compartírem una bona estona; res feia pensar que la fi s'acostava. Fou en aquell context, però, que ens feu una confidència dolça i convençuda: desitjava el moment de l'encontre amb el seu Senyor. Ens ho digué amb el mateix somriure amb què ens acomiadà agraït. Segur que, amb el mateix somriure als llavis, va rebre, al cap de pocs dies, la visita tan esperada.

Quin privilegi el d'una vida apassionada per la sagrada litúrgia! Quin privilegi, el nostre, d'haver pogut estar al seu costat!